

and the Gulag, and then made another search through my father's papers. They were kept in boxes, with some papers in folders and others just piled up, and among them a handwritten sheet caught my eye. I had missed it the last time I had looked. Written across the top was «Զօն» (Dedication). This was certainly the dedication my father had written to be published with his finished memoir, and he dedicated it to the Armenian nation and to Dashnaktsutium, the son of the Armenian nation.

Before I proceed with my father's life story, I want to share with my readers my father's spirit, drive and vigor which are reflected in his dedication note and by which he undertook, alas too late in life, the difficult task of sharing his tragic life story with his readers. I reproduce the note here in the original Armenian, the way my father intended.

Քեզ եմ ձօնում հայ ժողովուրդ, քեզ, որ
քո ցեղային Մեծ Համբերութիւնը քո
ինքնապահպանման եւ յարատեւութեան
վահանը դարձրիր քո վատ օրերին, քեզ,
որ քո Մեծ եւ Յաւիտենական Յոյսը՝ քո
խաւար օրերի լուսա-վառ փարոսը դարձրիր
լաւ օրերին հասնելու համար, քեզ, որ
քո պատմական երթը դրիր գաղափարի
ռելսերի վրայ, եւ քո կրտսեր Զաւակին՝
Հ. Յ. Դաշնակցութեան, որ ժառանգեց քո
ֆիզիքական, հոգեկան եւ բարոյական
իսկական էութիւնը եւ կրում է քո պայքարը: